

Tekst 13. Verboden kennis en zwarte magieën

Tekst 13. Verboden kennis en zwarte magieën.....	1
13.1. Verboden kennis (de goden der duisternis).....	1
13.2. Verboden kennis (zwarte missen).....	3
13.3. Verboden kennis (magick).....	5
13.4. Enkele kritische beschrijvingen van teksten over (zwarte) magie.	7
13.5. Verboden kennis (magie is oeroud).	9
13.6. Verboden kennis (Lilith (Lamia)/ Lilim).....	11
13.7. Verboden kennis (Egyptische magie / Isis).....	13

Opmerking: termen als ‘wijman’, ‘wijhandeling’, ‘wijvrouw’, ‘wijboom’ hebben we vervangen door ‘heilige man’, ‘gewijde handeling’, ‘heilige vrouw’, ‘heilige boom’... omdat het digitale vertaalprogramma niet weet hoe deze woorden te vertalen. De term ‘heilig’ wordt dan niet in zijn Bijbelse hoge en ethische betekenis gebruikt, wel als het bezit van veel occulte, fijnstoffelijke kracht. We zouden respectievelijk ook kunnen spreken van een tovenaars, een toverkrachtige plant, een heks...

13.1. Verboden kennis (de goden der duisternis).

Bibl. st.: Cassiel, *Le livre des connaissances interdites*, Genève/ Paris, Minerva, 1991.

Dit werk is de vertaling uit het Engels van een werk dat in 1990 verscheen. - Wij volgen het omdat het een overzicht tracht te geven in tamelijk losse hoofdstukjes, maar vullen het aan met fragmenten uit andere werken. Dit alles niet zonder de noodzakelijke kritiek.

De goden der duisternis. Het eerste hoofdstukje draagt die titel. - Het is de romanschrijver D.H. Lawrence (1885/1930) die de term “de goden der duisternis” populariseerde.

Terloops: hij verdiepte zich gedurende WO I (1914/1918) in de werken van H.P. Blavatsky (1830/1891), die de Theosofische Vereniging stichtte en bekend is om haar werken, *Isis Unveiled* (1877) en *The Secret Doctrine* (1888). Ook: gedurende een periode deed Lawrence het goed met een A.R. Orage, een leerling van G.I. Gurdieff (1877/1949). Men vergeet daarbij niet dat tussen 1850 en 1890 het spiritisme een grote aanhang had.

Lawrence. Met de uitdrukking “de goden der duisternis” bedoelde Lawrence het feit dat in het onbewuste van ieder mens zich “machtige krachten” bevinden. Deze krachten beheersten ooit de mensheid maar de moderne wetenschap en haar toepassingen hebben ze verdrongen, ja, onderdrukt. Maar zij zijn er nog steeds en kunnen zich gebeurlijk tonen “met een schrikwekkende onvoorspelbaarheid”.

Heel klaar sprak Lawrence zich nooit uit over de vraag of deze ‘krachten’ enkel een gedeelte van de menselijke geest uitmaakten maar in een van zijn romans beschrijft hij ze als machtige en onmenselijke ‘entiteiten’ (versta: wezens) die de menselijke geest beïnvloeden én in het leven van onze planeet ingrijpen.

Parallel. Hedendaagse luciferianen - de aanbidders van Satan - stellen eveneens dat Satan door hen ‘Luci.fer’ (lichtdrager, morgenster) geheten - ooit de aarde beheerste maar verdrongen, ja, bewust onderdrukt werd, en aanzien het als hun taak hem weer op zijn troon te brengen.

Parallel. A. Crowley (1875/1947), stelde dat Blavatsky en hij een gelijklopende rol te spelen hadden: de ‘slavengoden’ (versta: Jezus en Allah) hadden de goden der duisternis verdrongen, ja, onderdrukt maar zijn aan hun mislukking toe waarin zij beiden een rol te spelen hadden.

Cassiel.

Wat zo even gezegd werd, verklaart het feit dat de gelijkenis tussen de denkbeelden van Lawrence en die van anderen die aan zwarte (versta: gewetenloze) magie deden of andere vormen van “verboden kennis” praktiseerden, niet een simpel toeval is.

Nog de gelijkenis tussen Lawrence en Crowley.

De gaanderij Mandrake werd geleid door leerlingen van Crowley. Schilderijen van Lawrence werden er ten toon gesteld. De uitgeverij Mandrake werd beheerd door Crowley’s leerlingen. Zij publiceerden een werk over de schilderijen van Lawrence.

Slotsom.

Cassiel onderstreept het onderlinge verband tussen de goden der duisternis van Lawrence en de magie van Crowley én - zo zegt hij - “wellicht oudere en duisterder wezens”.

Opm. - Hiermee zijn wij in het volle moderne occultisme beland. Hoofdfiguur lijkt daarbij Helena Blavatsky met haar ‘theosofische’ werken.

Opm. - Als christen, eens geconfronteerd met dergelijke fenomenen, kunnen wij de praktische stelregel van (de apostel) Judas (niet verwarren met de verrader Judas) toepassen: “Hebt medelijden met sommigen die twijfelen, en tracht ze aan het vuur (versta: het eindoordeel) te ontrukken.

Bij anderen evenwel moet uw medelijden gemengd zijn met vrees, ja, met afschuw zelfs voor hun door zonde bezoedelde kledij” (*Jud. 23v.*). - Bij de laatste zinsnede zij opgemerkt dat ieder occultisme - zeker dat van de hierboven vermelde figuren - een ‘atmosfeer’ (of noem het ‘aura’) uitstraalt die besmet, d.i. berooft van Gods levenskracht, - een beroving die geschiedt ten voordele van “de goden der duisternis” die altijd naar levenskracht op zoek zijn daar zij met de bron van alle levenskracht, de H. Drie-eenheid, geen contact hebben. Dat Judas zelfs het op eerste gezicht louter grofstoffelijk contact - met de kleren van occultisten b.v. van zijn tijd - als nefast en dus te mijden beschrijft, heeft die waarheid als grondslag.

13.2. Verboden kennis (zwarte missen)

Bibl. st. : Cassiel, *Le livre des connaissances interdites*, Genève/ Paris, 1991, 10ss..

Een gangbare definitie van (witte en zwarte) magie luidt: “Een proces, indien het ritueel verloopt, is magisch. Indien de doelstellingen gewetensvol zijn, is er ‘witte’ magie; indien zij gewetenloos zijn, dan zijn zij ‘zwarte’ magie”. De hele definitie staat of valt met de deelterm ‘ritueel’. Zeggen wij dat een verloop, indien het rekt met occulte levenskracht, ‘ritueel’ is. Zo: wie op de levenskracht van “de goden der duisternis” rekt, voltrekt een soort ‘ritus’.

Het katholiek standpunt

Een ritus, indien hij steunt op kennis van de mysterieuze eigenschappen van in de natuur aanwezige werkstoffen (in mineralen, planten, dieren b.v.), is “natuurlijke magie”.

Alle andere rituele verlopen, zelfs indien de bedoeling gewetensvol is, heet de katholieke traditie - sedert de aanvang van de middeleeuwen (ca. 800) - “zwarte magie”. Gevolg. - Alle rituele magie als ‘latria’, versta: ongeoorloofde verering van al wat niet God is, is zwarte magie. Alleen God immers verdient ‘latria’ . -

Opm. - Wij zullen nog vaststellen dat deze definitie van het katholieke standpunt voor nuancerings vatbaar is.

Opm. - Een misvatting stelt dat sommige priesters meer dan andere begaafd zijn met magische vermogens. Zo in Haïti en in Brazilië - en elders - waar men meent dat de pastoor het lot kan werpen of occulte bescherming tegen een lot kan

verschaffen. -

Volgens de katholieke en orthodoxe theologie echter is de consecratie waarbij brood en wijn - dankzij het verhaal van het Laatste Avondmaal - in lichaam en bloed van Christus veranderen, geen magische ritus maar wel een “sacramentele gave” van God.

Model van misvatting.

Kort voor WO 1 (1914/1918) had een merkwaardige geschiedenis in Haïti plaats onder president Nord Alexis. - Naar verluidt overreedde de president een bisschop tot een uitvaartliturgie - een requiemmis inbegrepen - voor “een belangrijk gezagsdrager”. In de loop van de ritus rook de bisschop een ongewone geur die vanuit de kist kwam. “Het was eerder een machtige en seksuele uitwaseming”! Hij beval de opening: in de kist lag een gemuilbande bok! Nog heden blijft de vraag waarom de president of zijn dochter die een kerkhoven-heilige vrouw was, een bok in katholieke riten wilden betrekken, onbeantwoord.

Cassiel. -

Nog heden - in Londen en andere steden - worden gelijkaardige ‘missen’ - zwarte missen dan - gevierd. De ‘priesters’ die ze voltrekken, worden gewijd door een lid van wat de katholieke kerk heet “episcopi vagantes” (dwalende bisschoppen), die wel in onmin met het Vaticaan leven maar als geldig gewijd echt “opvolgers van de apostelen” zijn.

Sint Secarius.

Volgens Cassiel stellen het leven en de wijze waarop Secarius heilig verklaard werd, problemen. Nog geheimzinniger is de wijze waarop zijn naam met “de mis van S. Secarius” verbonden geraakte. De folklore in Gascogne (tussen Pyreneeën, Garonne en Atlantische oceaan) zegt wat volgt.

Een afvallig en onwaardig priester in een vervallen kerk waarin vleermuizen en ander wild huizen, zingt een mis die een gedeelte van de officiële requiemmis omvat, voor de zielenzaligheid van een “verloren ziel”. Maar die mis wordt omgekeerd verwoord en dit voor een levend persoon die ‘men’ zo vlug mogelijk naar de andere wereld wil sturen. Zoiets is evident een zwart-magische ritus.

Opm. - Cassiel vermeldt in dit verband een nog erger fenomeen, nl. de rituele moord als middel tot het verwerven van magische vermogens.

Zo beweren sommigen dat de moorden die Jack the Ripper in de herfst van 1888 op prostituees uitvoerde, in feite rituele slachtofferingen waren, voltrokken

door een occultist die zich de naam 'Tautriadelta' toekende. Robert Donston Stephenson (°1841) met zijn ware naam bekende dat hij gepassioneerd was door al wat occultisme is. In 1863 werd hij lid van de Hermetische Loge van Alexandrië. Hij verdiepte er zich in zwarte magie. Hij lijkt in zijn jonge jaren de wereld rond gereisd te hebben en in Afrika en op de Antillen magische riten te hebben bijgewoond. -

Besluit van Cassiel.

“De bewijzen die Tautriadelta in verband brengen met de moorden van Jack the Ripper zijn veel te ingewikkeld om hier beschreven te worden”.

13.3. Verboden kennis (magick)

Bibl. St.: Cassiel, *Le livre des connaissances interdites*, Genève/Paris, 1991, 16ss .. -

De term 'magick' komt van A. Crowley (1875/1947). De Engelse term 'magic' betekent 'magie'. De toegevoegde 'k' vertegenwoordigt een antiek-Griekse term 'kteis' die in de latere oudheid het geheel der vrouwelijke geslachtsorganen (schaamlippen, clitoris, vagina, uterus) aanduidde. Hiermee wou Crowley zijn magie onderscheiden van wat goochelaars 'magie' heten, en van alle andere types van magie. Meteen stond vrouwelijke seksuele levenskracht zeer centraal.

1875. - Dat is het jaar waarin Crowley geboren wordt en Helena Blavatsky de Theosofische Vereniging sticht. Dit samenvallen was voor Crowley van grote betekenis. - Het gezin waarin hij opgroeide, maakte deel uit van the Plymouth Brothers, een vorm van protestantisme die in Ierland ontstond en strikt biblicistisch was. Kerstmis is een heidense ritus. De paus is de antichrist. De riten der Anglicaanse kerk zijn in wezen duivels. De opvoeding is uiterst streng.

Opstandigheid.

Als adolescent ontdekt Crowley poker, sigaren, alcohol en vooral seks. Zijn moeder zag er een ingreep van de duivel in, ja, ging zover haar Aleister als de duivel zelf te bestempelen en noemde hem '666', de naam van het Beest uit de Apocalyps. Crowley aanvaardde de term en vereenzelvigde zich met 666, bereden door de Scharlaken Vrouw. - Meteen hebben wij de kern van zijn magick als seksuele magie op satanische achtergrond.

Ingewijden.

In 1898 las hij *De Wolk Boven het Heiligdom* van Carl von Eckartshausen die het bestaan vooropstelt van een mysterieuze broederschap van 'ingewijden' die de evolutie van de mensheid leidt. - Deze gedachte zal Crowley zijn hele leven begeleiden: hij zwoer ooit zelf zo'n ingewijde te worden van de Grote Witte

Broederschap van Meesters zoals dat heet in occultistische middens. -

Terloops: de term 'meester' is zeer gangbaar in oosters en westers occultisme. Hij betekent vooreerst degene die een leerling inwijdt in het occultisme. Maar hij betekent ook - sedert de vrijmetselarij van de XVIII-de eeuw - de Onbekende Leiders.

In de Theosofische Vereniging golden de Meesters als topfiguren die zich soms zichtbaar vertoonden en 'boodschappen' doorgaven aan uitverkorenen. Zo waren Boeddha, Jezus, Plotinus, le comte de Saint-Germain (1743/1784) e.a. Meesters die ons, stervelingen, in evolutie voorgingen.

1887. - De Hermetische Orde van de Golden Dawn wordt gesticht door W. Westcott, een Londens lijkschouwer, MacGregor Mathers, een excentrieker, en W. Woodman, een arts. Ook in dit midden stonden Meesters centraal. Crowley wordt er lid van in 1898.

Aiwass (Aiwaz).

Crowley beoefent yoga in Indië, experimenteert met psychedelische (versta: bewustzijnverruimende) drugs. Hij brengt een nacht door in de Grote Piramide in Egypte. Hij krijgt een boodschap door van Aiwass, een Meester die volgens hem zijn bewaarengel was en de Duivel der Christenen. - Volgt dan een verder leven vol avonturen - vooral met vrouwen - en boodschappen. Dit alles is te ingewikkeld om hier nader toegelicht te worden. De samenvatting is en blijft in hoofdzaak 'magick', d.i. seksuele magie.

Zwart/ grijs/ wit.

Christenen zien in zijn magick soms een 'grijze' magie die gewetenloosheid en geweten mengelt, maar meestal bestempelen zij die magick als simpelweg zwart. De Kinderen van Baphomet, een groep aanhangers van Crowley, duiden ze als strikt 'wit'.

Terloops: Baphomet is de naam voor de antichristelijke god die de Tempeliers, een esoterische orde die in de XIV-de eeuw verboden werd, vereerden.

17.07.1989. - Een der voornaamste onafhankelijke tv-stations in Engeland zendt het Cook verslag uit, dat het heeft over de mogelijke betrokkenheid van adepten van zwarte magie en van satanisme in ernstige misdaden. In de loop van de uitzending verscheen heel even de foto van Crowley op het scherm. Hij was gekleed in de traditionele klederdracht van de adepten van occultisme. Voor de enen komt zo'n kledij als lachwekkend over, voor anderen als griezelig. Maar de

commentaar beschreef hem als “de hogepriester van het satanisme in Engeland”. Voor de vele aanhangers blijft hij een boodschapper van de Grote Witte Broederschap, wier leden de geheime beheersers van onze planeet zijn.

13.4. Enkele kritische beschrijvingen van teksten over (zwarte) magie.

Verboden kennis (schijnmagie/ echte magie).

Bibl. st.: Cassiel, *Le livre des connaissances interdites*, Genève/ Paris, 1991, 22ss./73.

De auteur begint met onderscheid te maken tussen pseudo-occultisme en echt occultisme.

Pseudo-magie

In Bristol was in de tachtigerjaren een dove, hinkende eenentachtigjarige die ogenschijnlijk een soort ‘onderneming’ leidde die per correspondentie het lot bepaalde inzake liefdes- en doodsaangelegenheden. - In 1989 verschijnt hij op het gerecht. Hij bekende dat hij aan een echtpaar een dodingsmiddel had verkocht voor 25 pond maar hij voegde eraan toe dat de ‘kerkhofaarde’ erin in feite aarde uit zijn eigen tuin was. Ja, hij verklaarde dat hij niet echt aan de uitwerkingen van zijn lotsworpen geloofde. -

Opm. - Cassiel haalt dit aan als een model van schijnmagie. Maar zo zeker lijkt ons dat niet: het is goed mogelijk dat hij op het gerecht een soort toneel opvoerde om zich als schijnmagiër aan een sanctie te onttrekken. De leugen is dermate het levenselement waarin zwart-magiërs baden, dat zij tot op het gerecht - waarvan meestal de rechters weinig met magie bekend zijn - erin gelukken leugen ‘waar’ te maken.

Echte magie

Cassiel haalt het geval van David St. Clair, een Amerikaan die leefde in Rio de Janeiro, waar hij als schrijver verbleef, aan. Deze publiceerde er zelfs in 1972 een boek over. Plots ervaart hij een reeks misrekeningen: het geld dat hij verwachtte, kwam niet aan; n.a.v. een erfenis geraakte hij in gerechtelijke moeilijkheden; zijn vriendin verliet hem; zijn oude vrienden keerden zich van hem af; - hij kreeg malaria. -

Opm. - Wie aan de diagnose van zwarte magie gewend is, herkent in al die tekenen samen (niet één of twee afzonderlijk) duidelijk het mogelijk resultaat van gewetenloze magie.

1. Naïeve duiding.

Om te beginnen - zoals vaak voorvalt - duidde St. Clair dergelijke misrekeningen als toeval.

2. Werkelijkheidsgetrouwe duiding.

Toch sloot hij op de duur de werking van zwarte magie niet uit. - Hij geraakte in gesprek met twee media - leden van Braziliaans spiritisme - die hem wezen op zwarte magie. De ene zei het zo: “De wegen worden u ontoegankelijk gemaakt” door magie. De andere sprak een helderder taal: “Uw huishoudster keert zich hardnekkig tegen u”. Die huishoudster was een jong meisje, Edna geheten. Volgens dit tweede medium nam Edna iedere week een of ander kledingstuk van St. Clair en ging ermee naar de viering van een zwart-magische ritus: onder het zingen van toverliederen werd het kledingstuk ritueel begraven. Dichter bij St. Clair nog - aldus het medium - mengelde Edna dikwijls in zijn eten een gevaarlijke werkstof, “een ontoegankelijk makend product”.

Uitweg.

St. Clair beschreef zelf de bezetenheidsritus zoals er in Brazilië veel aantrefbaar zijn. - De heilige vrouw kleepte zich nauwkeurig zoals de leden van de Candomble - volgens Cassiel een sacraal systeem dat dicht bij de Haïtiaanse vodoe staat - dit doen, nl. in een onberispelijk wit gewaad. Onverwachts verlaat zij de heilige plaats (‘tempel’ geheten) om enkele minuten later in een vuil kleed van rood satijn terug te keren: aan haar hals bengelde de doodskop van een kind. Uit de holten ervan hing iets dat op een slang geleek. Zij nam grote dosissen rum in. Zij verklaarde dat zij Exu was en het lot dat op St Clair woog, wegnam. Zij gaf als toelichting dat het lot in kwestie op St. Clair geworpen was door een lid van de Quimbanda.

Volgens Cassiel is Quimbanda een sacraal systeem dat onder de naam Exu Satan vereert en dus reine zwarte magie vertegenwoordigt. De rituelen van Quimbanda worden in het grootste geheim gevierd: in dicht oerwoud, in een afgezonderd gebouw of op het kruispunt van weinig begane wegen op de buiten.

Opm. - Als toelichting zij gezegd dat de rituele dans blijkbaar één der hoofdbestanddelen uitmaakt van bovengenoemde rituelen. Deze dans begint gewoonlijk zacht, neemt in emotionele hevigheid toe en toont er, wanneer hij er ten volle is, de inhoud van, nl. één of meer geesten die in de loop van de dans - niet zonder soms zeer sterke erotische inslag - bezit nemen van de dansende die dan energieën en informatie in een soort vervoering doorgeven. - Hetzelfde wordt bereikt of versterkt door het innemen van sterke dranken.

13.5. Verboden kennis (magie is oeroud).

Bibl. st.: Cassiel, *Le livre des connaissances interdites*, Genève/ Paris, 1991, 24ss. (*Les anciennes sorcelleries*). -

Cassiel stelt een duidingsaxioma voorop.

1. In het oude Mesopotamië waren religie en magie nooit echt gescheiden. Zo gold Ea als “de grote magiër der goden”. -

Opm. - Wij kunnen dergelijke niet gescheiden zijn tot alle premoderne religies uitbreiden.

2. Ieder huidig occultist is op zoek naar de geheimen - de mysteriën - van die goddelijke magiër. - M.a.w.: huidige magie is het voortzetten, resp. herstichten van de magie van voorgangers.

Griezel.

In een oude toverformule wordt Ea als volgt beschreven. - Het hoofd is dat van een slang. Uit zijn neusgaten loopt slijm. De oren zijn die van een hagedis. Zijn horens zijn tot een wrong in drie kronkels gedraaid. Het lijf is dat van een zonnevis vol sterren. De basissen van zijn voeten zijn tangen (...). - Zijn naam is Sassu-Wunnu, een zeemonster, een verschijningswijze van Ea. - Ziedaar de gedaante van de Mesopotamische god als magiër.

Cassiel:

in zekere zin waren alle Babylonische godheden dergelijke ‘demonen’. - Welnu, sommige beschrijvingen in toverboeken (grimoires) geven nog steeds een gelijkaardig beeld van in magie opgeroepen wezens.

Magische rol.

Mesopotamische magie stelde als axioma voorop dat zij die griezels ervan kon overtuigen hun demonische levenskrachten aan te wenden om minder machtige demonen die de mensen onheilen (ziekten b.v.) aandeden, te bezweren.

Twee types.

De Ashipu hadden als hoofdtaak ziekten te genezen die door demonen veroorzaakt waren hetzij doordat dezen slecht waren hetzij doordat zij door magiërs ertoe aangezet werden, niettegenstaande het feit dat de zieken onschuldigen waren. - De Mashmashu golden als ‘reinigers’ maar waren minder met magie bezig.

Diagnose.

Voor de Mesopotamiërs bestond geen natuurlijke dood of ziekte. Deze werden steevast veroorzaakt door demonische wezens. -

Opm. - Dergelijke diagnose treft men aan in zeer vele traditionele culturen.
- Er bestonden geëigende rituelen voor ieder onheil. -

Model. -

“Indien de doden zich blijven tonen (...). - Om doden te verdrijven meng azijn met water uit een rivier, een put, een mundu (*Opm.*: onbekende term) en een gracht. Gij zult een ossenhoren nemen en deze met de rechterhand omhoogheffen en een toorts in de linkerhand houdend zeggen: “Mijn god, wend u tot mij. Mijn godin, kijk mij aan. Mochten uw geërgerde harten kalm worden, uw woede rustig worden. Sticht welzijn voor mij”. - Cassiel. - Dit gold als ‘witte’ magie.

Zwarte magie.

Deze was tweevoudig. -

1. De gewetenloze magie maakt een afbeelding van het doelwit, vereenzelvigt ze ermee, mishandelt het doorheen de afbeelding en vernietigt ze. - Een kwaadaardige methode die nog heden gangbaar is.

2. De tweede methode bestaat erin op de plek waar het doelwit passeert, te spuwen zo dat het in de macht van de zwarte magie geraakt. - Natuurlijk waren er ook middelen om deze twee methoden te ontkrachten.

Opm. - O.c.,28. - Ook de oude Egyptische magie wendde de afbeeldingsmagie aan. - Deze was zelfs bijzonder populair en geraffineerd. - Een wassen beeld van een krokodil kon niet enkel op grond van magische rituelen verbonden worden met alle krokodillen maar voor een tijd in een echte levende krokodil veranderen en in die gedaante een doelwit verscheuren. Er bestaan met zekerheid getuigenissen van afbeeldingsmagie in het antieke Egypte. - Er is een officieel verslag overgebleven van de straf die een aantal samenzweerders (tegen Ramses III) ondergingen: zij hadden wassen beeldjes gemaakt die de vorst en godheden weergaven, met de bedoeling hem te doden.

Opm. - Men kan vaak door geleerden horen beweren dat magie tijdloos is.
- Uit wat Cassiel zo even zegt, kan men daartoe besluiten: er is een sterk element traditie in de magie vanaf de oertijd tot heden. Toch is dit enkel één aspect ervan: wij zien dat de magie zich telkens weer innestelt in een nieuwe

cultuur en zich dus vernieuwt. In die zin is magie - witte of zwarte - een soepel en voor herstichting vatbaar verschijnsel.

13.6. Verboden kennis (Lilith (Lamia)/ Lilim).

Bibl. st.: Cassiel, *Le livre des connaissances interdites*, Genève/ Paris, 1991, 26s. (*La multiplication de Lilith*). -

In Mesopotamië waren Lamashtu en Lilith erg gevreesde griezels. - *Jesaia 34:14* vermeldt Lilith als een demone die in puinhopen spookt. De oude Hebreeën vreesden ze als een soort occulte zeearend. Zij werd geduid als ‘de schrik van de nacht’ (*Ps. 91 (90): 5*).

Lilith.

Meerdere duidingen van Lilith zijn in de loop der eeuwen opgedaagd. De meeste zien ze als vrouwelijke griezel (J. Wier e.a.: de vorstin der onderligsters (succubi); Kabbala: met Nahema de heerseres van de strigen (vampiers) in de onderwereld).

Een in de Middeleeuwen zeer verspreide Joodse duiding stelt dat zij de eerste vrouw van Adam was, door God geschapen voor de schepping van Eva. Bij haar had Adam demonische kinderen. - Gedurende de copula wou zij boven Adam liggen. Dit druiste in tegen zijn gedragsregels. Zij vluchtte naar de oevers van de Rode Zee. Daar pleegde zij seks met demonen zo dat zij dagelijks meer dan honderd demonen baarde; ‘lilim’ of ‘lilith’ geheten. - Aldus de Talmoed.

Lamia.

In oud Grieks was Lamia een vrouwelijke griezel die mensen (o.m. kinderen) vrat. -

Cassiel vindt het betekenisvol dat voor de term ‘Lilith’ de Latijnse vertaling van *Jesaia 34:14* ‘Lamia’ koos. “In oude folklore was Lamia een soort sexy vampier die de mensen niet enkel beroofde van hun bloed maar ook van hun levenskracht en wel van hun seksuele levenskracht” (o.c.,27). -

Terloops: Lamia in oud-Griekse en -Romeinse context vertoont vele gemeenschappelijke eigenschappen met de vampier (iemand die de levenskracht in het bloed uitzuigt) zoals moderne magiërs als Dr. Benidge (1890) en D. Fortune deze griezel duiden.

Lilim.

De afstammelingen van Lilith - aldus een duiding - gedroegen zich als zij: zij verschenen 's nachts aan de mensen in de gedaante van verleidelijke vrouwen, pleegden seks met haar slachtoffers en lieten ze van hun energie beroofd achter.

Een ander gemeenschappelijk kenmerk bestaat erin dat beiden zich aan kinderen vergrepen: Lilith (Lamia) vrat hun ingewanden en de Lilim "beroorfde ze van hun adem".

Cassiel denkt dat de term 'lilim' op het einde van het Romeinse rijk vermengd geraakte met Griekse en Romeinse folklore zo dat daaruit een christelijk geloof in 'striges' ontstond. Eerste christenen vereenzelvigden Lilith met een figuur uit de antieke mythen, nl., Lamia, een blote vrouw wier benen op een kronkelende slang uitliepen.

Zij is als strigile een vogel met vrouwenborsten vol giftige melk die zij te zuigen geeft aan verwaarloosde kinderen om deze uit te schakelen. Maar zij kon zich - net als de Lilim - tot vrouwelijke vampier omvormen en haar mannelijke slachtoffers op sexy wijze leegzuigen.

Strige (strigile).

In louter biologische zin is een strige (vampirus spectrum) een vleermuis die het bloed uitzuigt. (Centraal- en Zuid-Amerika). - In antiek-mythische zin is een strige een gevleugelde vrouw die als nachtvogel optrad, op zoek naar bloed (van kinderen). - In de vroege Middeleeuwen is een strige zelfs geen buitenaards wezen maar een vrouw in vlees en bloed die zich aan het vreten van mensenvlees begeeft.

Cassiel noteert als merkwaardig het feit dat als Lilith de strigilen als zeearenden geduid werden. Het woordgebruik bleef gangbaar tot een betrekkelijk recente periode: een Engelse term in de XVI-de eeuw zei dat een zogenaamd betoverd mens "door de zeearend vernietigd" was.

Nawerking.

Volgens Cassiel heeft Lilith een zekere graad van invloed in huidige occultismen die de meeste mensen als satanisch zouden bestempelen of althans als bezig met de studie van verboden kennis of met de toepassingen ervan: "Men treft zelfs heden in de Verenigde Staten een tempel ter ere van Lilith aan" (o.c.,27).

Opm. - In alle geval: doorsnuffel winkels die occulte literatuur verkopen, en gij zult zeker boeken en artikels aantreffen die van de grote invloed van Lilith en haar lilim getuigen.

Opm. - Ervaring leert dat Lilith en aanverwante mythische wezens meer zijn dan louter inbeelding, zoals sceptici die deze dingen nooit echt toetsten, zo gemakkelijk beweren. Ervaring leert dat zeker Lilith niet te onderschatten is.

13.7. Verboden kennis (Egyptische magie / Isis).

Bibl. st. : Cassiel, *Le livre des connaissances interdites*, Genève/ Paris, 1991, 28s.. -

Het modern tijdvak zag talrijke magiërs/ magiërinnen die praktisch geobsedeerd waren door wat doorgaat als “de occulte wijsheid van het oude Egypte”. Zo b.v. verwees A. Crowley in zijn vele teksten (o.m. Liber AL) regelmatig naar de Egyptische mythologie zoals zij gekend was einde XIX-de eeuw. - Wat te midden van heel wat ingebeelds zeker is, is dat oude Egyptenaren magie beoefenden.

Afbeeldingsmagie.

Zoals oude Mesopotamiërs zo wendden oude Egyptenaren beelden aan (samenhangend met demonische wezens). - Bes, meestal afgebeeld als een ineengedoken dwerg, was de god van het geluk, de liefde en het huwelijk. De problemen terzake waren stevast die van een onbeantwoorde liefde of die van onheil dat veroorzaakt werd hetzij door de ongunst van een onaards wezen, hetzij door lotsworpen van een zwart magiër.

Visioenenmagie.

Men schreef Bes het vermogen toe visioenen te schenken - ongetwijfeld in de vorm van dromen - aan wie hem te hulp riep.

Een papyrus - in het British Museum - geeft een gedetailleerde beschrijving van de ritus. - Een magische inkt werd bereid: koeienbloed, duivenbloed, - gewone inkt, moerbeisap, wierook, mirre, regenwater, kwikzilversulfaat, alsem-sap, wikke-sap werden tot een geëigend vocht gemengd. - Met dergelijke inkt werd een sacrale afbeelding van Bes op de linkerhand getekend terwijl op een papyrus de vraag geschreven werd waarop in de loop van een toverformule een antwoord verwacht werd. - Een model van toverformule luidt als volgt: “Zend de betrouwbate ziener vanuit het heilige tempelgraf Larnpsuter, Sumarta, Banbas, Dardalem, Iortex, Anuth, Anuth, Salbana, Shambre, Breith.... Kom nog deze nacht”. -

Opm. - Dergelijke op het eerste gezicht onzin verkopende namen zijn in feite 'heilige' namen die levenskracht bergen en hier oproepende macht bezitten. -

De oproepende nam daarop een zwachtel van zwart weefsel dat aan de godin Isis was toegewijd, en wikkelde het ene uiteinde rond de linkerhand en het andere uiteinde rond de nek. Daarop ging de oproepende slapen. In het verloop van de nacht verscheen Bes en antwoordde op de gestelde vraag. -

Opm. - Over de godin Isis straks iets meer. Cassiel zegt hiervan: "Dit procedé was nogal ingewikkeld maar in wezen ging het enkel om een ritus eigen aan de magie der folklore. Het lijkt sterk op sommige Europese riten die tot in een recente periode zijn blijven doorleven" (o.c.,29).

Opm. - S. Greenwood, *De encyclopedie van magie en hekserij (Een geïllustreerd historisch verslag van spirituele werelden)*, Utrecht, 2002,18v., heeft het kort over de Egyptische magie. Deze wordt begrijpelijk o.g.v. ontstaansmythen der vroege Egyptenaren.

Alle leven komt uit de Nijl tevoorschijn. Atum (De Gehele) was de berg die in het begin bij de eerste zonnestralen uit de oerwateren van de afgrond oprees. Dit toonbeeldig oergebeuren herhaalde zich elke dag in de 'geboorte' van de zon uit de afgrond van de nacht en elk jaar in het buiten zijn oevers treden van de Nijl die zo de akkers vruchtbaarheid schonk.

Atum, het opgerezen land, en het Licht - als het oerkoppel - brachten de mannelijke Shu en de vrouwelijke Tefnut voort. Dit koppel bracht Geb, de aardgod, en Nut, de godin van het uitspansel, voort. - Uit dit koppel ontstonden Osiris, de eerste vorst van Egypte en de cultuurstichter, en Isis, zijn zuster en echtgenote die in zijn afwezigheid regeerde, verder Seth en Netehtys.

Opm. - Isis werd mettertijd een internationaal vereerde godin in de vorm van antieke mysteriën (inwijdingsriten). Er werd zelfs een gewezen tempel van Isis in Londen blootgelegd: dermate was haar eredienst over het Romeinse rijk verspreid. - Ook huidige occultisten stellen ze centraal. Zo D. Fortune in wiens roman *The Sea Priestess* (1938) Isis centraal staat. -

Zoals Isis als natuur- en vruchtbaarheidsgodin betreft de zeepriesteres haar mannelijke partner als zonneheer in een magische eenwording: "Isis der

natuur verwacht haar Zonneheer. Zij roept hem, onttrekt hem aan het dodenrijk, het koninkrijk Amenti, waar alles aan vergetelheid toe is (...). – Ja, het oude Egypte leeft nog zeer sterk na in heel wat magieën.